

Nævnet stadfæstede i september 2017 Udlændingestyrelsens afgørelse vedrørende en mandlig statsborger fra Irak. Indrejst i 2015.

Flygtningenævnet udtalte:

”Ansøgeren har oplyst at være bidoon (statsløs) fra [mindre by], Kuwait. Ansøgeren har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer, men har [i vinteren] 2011 deltaget i en demonstration for bidooners rettigheder i Kuwait.

Ansøgeren har som asylmotiv henvist til, at han ved en tilbagevenden til hjemlandet frygter, at blive fængslet på ubestemt tid af de kuwaitiske myndigheder, fordi han er flygtet fra fængslet og udrejst illegalt af Kuwait. Han har endvidere henvist til, at [han] frygter de generelle forhold, fordi han er bidoon og ikke har nogen rettigheder. Endelig har ansøgeren henvist til, at han ved tilbagevenden til Irak frygter, at blive slået ihjel af de irakiske myndigheder, fordi han ikke er irakisk statsborger. Ansøgeren har til støtte for sit asylmotiv henvist til, at han er født og altid har boet i Kuwait frem til sin udrejse, og at han ingen rettigheder har i Kuwait, fordi han er bidoon og aldrig er blevet registreret ved de kuwaitiske myndigheder. [I vinteren] 2011 deltog ansøgeren og hans bror, [A], i en demonstration for bidooners rettigheder i Kuwait. Under demonstrationen blev [A] anholdt og fængslet af myndighederne. [A] var fængslet i omkring fire til otte måneder, hvorefter han blev løsladt. [A] fortsatte sin politiske aktivitet i Kuwait i omkring fire til seks måneder, hvorefter han udrejste af Kuwait. Frem til [A's] udrejse blev ansøgerens bopæl opsøgt 10-15 gange af myndighederne, der ledte efter [A]. [I sommeren] 2012 blev ansøgeren anholdt og fængslet af myndighederne, fordi han havde deltaget i demonstrationen [i vinteren] 2011, og fordi myndighederne ikke kunne finde [A]. [I foråret] 2015 flygtede ansøgeren fra fængslet. Ansøgerens far havde arrangeret, at en for ansøgeren ukendt person hentede ansøgeren i fængslet og kørte ham hjem til bopælen hos sin familie. Efter fire dage var ansøgeren på vej ud for at handle, da han så, at politiet var på hans bopæl. Ansøgeren tog derefter ophold hos sin moster, [B], hvor han opholdt sig frem til sin udrejse. Mens ansøgeren opholdt sig hos [B], blev hans bopæl opsøgt to gange af myndighederne, som havde spurgt efter ansøgeren og [A]. Ansøgeren udrejste herefter af Kuwait.

Det følger af udlændingelovens § 40, at en udlænding skal meddele de oplysninger, der er nødvendige til bedømmelse af, om den pågældende er omfattet af udlændingelovens § 7. Det følger heraf, at en udlænding, der søger om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, må sandsynliggøre den identitet og det asylgrundlag, udlændingen påberåber sig. Flygtningenævnet finder, at ansøgeren hverken har sandsynliggjort sin identitet eller sit asylmotiv. Flygtningenævnet har for så vidt angår ansøgerens identitet lagt vægt på, at det af kopien af det pas, som Udlændingestyrelsen er kommet i besiddelse af, fremgår, at ansøgeren er irakisk statsborger, hedder [C] og er født [i efteråret] 1989. Flygtningenævnet har videre lagt vægt på, at det af ansøgerens Facebook-profil fremgår, at ansøgeren fremstår med navnet [D], og at det på flere af billederne er angivet, at han bor i Bagdad i Irak. Nævnet finder i den forbindelse at måtte tilsidesætte ansøgerens forklaring om, at han aldrig har haft en Facebook-profil, før han kom til Danmark, at det ikke er ham på billederne på Facebook-profil 2, og at det kunne være nogen, der ville gøre ansøger ondt, der har oprettet Facebook-profil 2 med billeder af ham, som utroværdig. Nævnet har herved henset

til, at adskillige af billederne af ansøger er dateret før hans angivelige konflikt med [E], at der er kommentarer til billederne, der ligeledes stammer fra før konflikten, og at det i øvrigt forekommer usandsynligt, at [E] eller personer med tilknytning til ham skulle skade ansøgers sag på denne måde. Det forhold, at ansøgeren har fremlagt en fødselsattest/vaccinationskort, der angiveligt knytter ansøgeren til Kuwait, kan ikke føre til en ændret vurdering, da det ikke har væsentlig betydning for sagens afgørelse, herunder vurderingen af, om ansøgeren i dag er bidoon (statsløs). For så vidt angår ansøgerens asylmotiv kan Flygtningenævnet ikke lægge ansøgerens forklaring herom til grund, idet den fremstår divergerende og utroværdig og dermed konstrueret til lejligheden. Nævnet har herved lagt vægt på, at ansøgeren til oplysnings- og motivsamtalen forklarede, at myndighederne efter anholdelsen af ham [i sommeren] 2012 under afhøringen af ham oplyste, at hans bror havde fortalt, at ansøgeren havde deltaget i demonstrationer, at han til asylsamtalen [i sommeren] 2016 forklarede, at hans brors venner, der blev anholdt i forbindelse med demonstrationen [vinteren] 2011, under tortur havde fortalt myndighederne, at han havde deltaget i demonstrationen denne dag, og at han til gensamtalen [i efteråret] 2016 forklarede, at han formodede, at det var stikkere blandt demonstranterne, der havde angivet ansøger til myndighederne. Nævnet finder ikke, at ansøger har været i stand til at give en troværdig forklaring på disse divergenser. Nævnet bemærker endvidere, at det forekommer påfaldende, at ansøgeren skulle være blevet anholdt næsten 1½ år efter, at han angiveligt havde deltaget i demonstrationen henset til, at han har forklaret, at hans brors venner i forbindelse med anholdelsen af dem havde oplyst myndighederne om, at ansøger havde deltaget i demonstrationen, og at hans deltagelse i demonstrationen lå tidsmæssigt før, at hans far i forbindelse med løsladelsen af hans bror angiveligt underskrev en erklæring om, at ingen af hans sønner måtte deltage i demonstrationer. Ansøgers forklaring om, at myndighederne skulle have anholdt ham, fordi de ikke kunne få fat i hans bror, forekommer hertil utroværdig. Flygtningenævnet har endvidere lagt vægt på, at det forekommer påfaldende, at ansøger efter flugten fra fængslet tog ophold på sin bopæl, henset til at myndighederne måtte antages at rette henvendelse her, ligesom ansøgers forklaring om, at han tog hjem, fordi han savnede sin familie i den forbindelse forekommer utroværdig. Det forekommer endeligt påfaldende, at ansøgeren derefter tog ophold hos sin moster, der boede meget tæt på ansøgerens bopæl.

Flygtningenævnet finder sammenfattende ikke, at ansøgeren har sandsynliggjort, at han er statsløs bidoon fra Kuwait eller sit asylmotiv, og ansøgeren har således ikke sandsynliggjort, at betingelserne for opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1, eller stk. 2, er opfyldt. Flygtningenævnet lægger i lighed med Udlændingestyrelsen til grund, at ansøgeren er statsborger i Irak. Ansøgeren har forklaret, at han ikke har nogen konflikter i Irak og ikke frygter noget ved en tilbagevenden hertil, og nævnet finder således i lighed med Udlændingestyrelsen, at ansøgeren kan tage ophold i Irak. Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse.”

Irak/2017/179/CHA

Nævnet stadfæstede i oktober 2017 Udlændingestyrelsens afgørelse vedrørende et ægtepar og tre medfølgende børn, angiveligt bidoonere (statsløse) fra Kuwait. Indrejst i 2015.

Flygtningenævnet udtalte:

”Ansøgerne har oplyst at være etniske arabere og shia-muslimer fra Jahra-provinsen, Kuwait. Ansøgerne har ikke været medlemmer af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktive.

Den mandlige ansøger har som asylmotiv henvist til, at han ved en tilbagevenden til Kuwait frygter at blive fængslet, fordi han har deltaget i en demonstration og er udrejst illegalt af Kuwait. Videre frygter den mandlige ansøger de generelle forhold for bidoonere i Kuwait. Den mandlige ansøger har til støtte herfor oplyst, at han efter at være vendt tilbage fra Østrig i 2010 overværede en demonstration og senere deltog i en demonstration, inden han udrejste i 2015. Ved denne demonstration blev ansøgeren anholdt og tilbageholdt et døgn tid, hvorefter han blev løsladt. Inden løsladelsen skulle han skrive under på, at han ikke ville deltage i demonstrationer igen. Ansøgerens bopæl blev efterfølgende opsøgt af myndighederne, som over for ansøgeren gentog, hvad han havde underskrevet. Ansøgeren og hans familie udrejste herefter af Kuwait på grund af manglende rettigheder som bidoonere (statsløse) i Kuwait.

Den kvindelige ansøger har som asylmotiv henvist til, at hun ved en tilbagevenden til Kuwait frygter at blive fængslet, fordi hun er udrejst illegalt. Videre frygter hun, at hendes ægtefælle bliver fængslet, idet han har deltaget i en ulovlig demonstration. Ansøgeren har endvidere henvist til, at hun frygter de generelle forhold for bidoonere i landet. Den kvindelige ansøger har til støtte herfor oplyst, at hendes ægtefælle deltog i en demonstration, og at han på den baggrund blev anholdt og tilbageholdt. Efter løsladelsen blev familiens hjem opsøgt af nogle for ansøgeren ukendte personer, som truede hendes ægtefælle. Herefter opholdt familien sig i deres hjem i en for ansøgeren ukendt periode, inden de udrejste af Kuwait ved brug af falske pas, som ansøgerens ægtefælles ven fremskaffede.

Flygtningenævnet finder, at ansøgerne ikke har sandsynliggjort deres identitet eller asylmotiv.

I forhold til identitetsspørgsmålet lægger nævnet særligt vægt på, at den mandlige ansøger i 2010 har søgt asyl i Østrig under et andet navn og under angivelse af at være irakisk statsborger, og at han dengang frafaldt sin ansøgning med henblik på frivillig udsendelse til Irak, ligesom han fremskaffede irakiske rejsedokumenter. Hertil kommer at flere af den mandlige ansøgers familiemedlemmer, herunder ansøgerens mor og søster, er blevet registreret som irakiske statsborgere og under andre navne i flere europæiske lande. Flere af den mandlige ansøgers familiemedlemmer optræder endvidere på Facebook som havende tilknytning til Irak. Under disse omstændigheder finder nævnet, at den mandlige asylansøger ikke har sandsynliggjort, at han som hævdet er bidoon (statsløs) fra Kuwait. Også i forhold til den kvindelige ansøger, må der lægges vægt på de ovennævnte omstændigheder i forbindelse med ægtefællens asylansøgning i Østrig og hans families registrering som irakiske statsborgere i forbindelse med asylproceduren i andre europæiske lande. De indhentede sproganalyser kan heroverfor ikke i sig selv føre til en anden vurdering af sagen. Det tilføjes, at det fremgår af den mandlige ansøgers sproganalyse, at hans sprog også udviste nogle af de karakteristika, der forbindes med arabisk, således som det tales i Irak. Heller ikke de fremlagte ældre dokumenter, der knytter ansøgerne til Kuwait, kan efter nævnets opfattelse føre til en anden vurdering af sagen. Nævnet finder ikke anledning til at foranstalte en ægthedsvurdering af dokumenterne, da de i lyset af det ovenfor anførte om den

mandlige ansøgers tidligere asylansøgning i Østrig og familiemedlemmers registreringsforhold med videre ikke har nogen væsentlig betydning for sagens afgørelse. I forhold til den angivelige konflikt i Kuwait lægger nævnet vægt på, at ansøgernes forklaringer på en række punkter fremstår utroværdige og præget af væsentlige divergenser. Nævnet finder navnlig, at den mandlige ansøgers divergerende og usikre forklaringer om, hvornår han deltog i demonstrationen, hvornår han blev opsøgt på bopælen af myndighederne, og hvornår han udrejste af Kuwait, er så diffuse og usammenhængende, at de ikke fremstår selvoplevede. Hertil kommer, at den mandlige ansøgers og den kvindelige ansøgers forklaringer på en række punkter også er indbyrdes divergerende, således som det også fremgår af Udlændingestyrelsens afgørelse. Det må også efter ansøgernes egne forklaringer lægges til grund, at de ikke har konflikter i andre lande, herunder for eksempel i Irak, der har været nævnt under sagen.

På den anførte baggrund har ansøgerne ikke sandsynliggjort, at de har et behov for international beskyttelse omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 1 eller 2. Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse.” Hjem/2017/10/ATN